

College van Beroep voor de Examens

Maastricht, 20 augustus 2024

CBE/

Zaaknummer 2024.285

UITSpraak van het College van Beroep voor de Examens (hierna: het CBE) inzake het beroep van _____, woonachtig te _____ hierna te noemen: appellante, tegen het besluit van de examencommissie van de Faculty of Law (FL) van de Universiteit Maastricht (hierna te noemen: de commissie) van 17 mei 2024, inhoudende het opleggen van een sanctie als gevolg van geconstateerde fraude tijdens deelname aan de midterm van het vak International and European Law.

TEN AANZIEN VAN DE PROCEDURE EN DE FEITEN

1. Bij e-mailbericht van 27 juni 2024, via het Complaints Service Point (hierna: CSP) ingekomen bij het CBE op 9 juli 2024, tekent appellante beroep aan tegen het besluit van de commissie van 17 mei 2024, welk besluit betrekking heeft op het opleggen van een sanctie als gevolg van geconstateerde fraude tijdens deelname aan de midterm van het vak International and European Law (hierna: het bestreden besluit). De commissie legt daaraan ten grondslag dat de geconstateerde fraude zou hebben bestaan uit intentionele (digitale) deelname aan het bespreken van de tentamenstof van de midterm gedurende het tijdslot waarin de midterm kon worden afgelegd. De opgelegde sanctie bestaat uit meerdere onderdelen, te weten de ongeldigverklaring van zowel de midterm als het tentamen behorend bij het eerstejaars bachelorvak International and European Law, het opleggen van een formele waarschuwing en uitsluiting van deelname aan de herkansing van zowel de midterm als het tentamen gedurende collegejaar 2023-2024.
2. Bij e-mailbericht van 9 juli 2024 zendt het CBE het beroep van appellante door naar de commissie voor schikking en verweer. In dit bericht verzoekt het CBE de commissie om het CBE uiterlijk 29 juli 2024 te informeren over de minnelijke schikking. Mocht er niet worden gekomen tot een minnelijke schikking merkt het CBE nu reeds op dat onderhavig beroep behandeld zal worden in de zitting van het CBE op 20 augustus 2024 en dat dientengevolge uiterlijk 6 augustus 2024 het verweerschrift door de commissie moet zijn ingediend bij het CBE.
3. Bij e-mailbericht van 9 juli 2024 bevestigt het CBE de ontvangst van het beroepschrift aan appellante. Daarbij informeert het CBE dat de commissie is verzocht uiterlijk 6 augustus 2024 het verweerschrift in te dienen en het beroep zal worden behandeld op de zitting van 20 augustus 2024.
4. Bij e-mailbericht van 11 juli 2024 informeert de commissie het CBE dat zij vanwege haar zomerreces geen mogelijkheid ziet om een schikkingsgesprek in te plannen.
5. Bij e-mailbericht van 17 juli 2024 informeert het CBE de commissie haar e-mailbericht van 11 juli 2024 te lezen als een verzoek om uitstel van het schikkingsgesprek en verzoekt haar aanvullende documenten aan te leveren om uitstel van de schikkingstermijn te kunnen beoordelen.
6. Bij e-mailbericht van 19 juli 2024 zendt de commissie het verweerschrift aan het CBE.
7. Bij e-mailbericht van 23 juli 2024 informeert de commissie dat het beroep kan worden behandeld op de zitting van 19 augustus 2024. Tevens informeert de commissie het CBE omtrent de op 17 juli 2024 gestelde vragen om aanvullende documenten.

8. Bij e-mailbericht van 24 juli 2024 informeert het CBE de commissie dat zij in de veronderstelling is dat appellante het beroep wenst voort te zetten en dat het beroep zal worden behandeld op 20 augustus 2024.
9. Bij e-mailbericht van 1 augustus 2024 stuurt het CBE het verweerschrift van de commissie door aan appellante.
10. Bij e-mailbericht van 7 augustus 2024 nodigt het CBE appellante en de commissie uit voor de zitting van 20 augustus 2024.
11. Het beroep is behandeld ter zitting van het CBE op 20 augustus 2024, waarbij appellante in gezelschap van de heer _____ is verschenen. Namens de commissie is _____ (_____) verschenen.

BEOORDELING

12. Ter toetsing ligt voor de vraag of de commissie in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het CBE overweegt daartoe, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.
13. Alvorens over te gaan tot voornoemde toetsing, toetst het CBE de ontvankelijkheid van het ingestelde beroepschrift. Het CBE stelt vast dat het bestreden besluit is genomen op 17 mei 2024 en inhoudt: het opleggen van de onder randnummer 1 genoemde sanctie als gevolg van geconstateerde fraude tijdens deelname aan de midterm van het vak International and European Law. Het beroepschrift dateert van 27 juni 2024 en is derhalve tijdig ingediend.

Voorts constateert het CBE dat voldoende belang aanwezig is voor het behandelen van het voorliggende beroep.

14. Appellante voert – samengevat - aan dat zij het bestreden besluit disproportioneel vindt. Zij was zich niet bewust van het verbod op communicatie in de groepschat tijdens deelname aan de midterm. Toen de coördinator van het vak een bericht naar buiten bracht dat dit verbod onder de aandacht bracht, is zij direct gestopt met het sturen van berichten in de groepschat. Appellante heeft de declaration of integrity ondertekend maar verkeerde destijds niet in goede gezondheid en heeft zich daarom niet goed kunnen concentreren op de inhoud van hetgeen zij ondertekende. Hoewel appellante stelt – met de kennis van nu – te begrijpen dat sprake is van fraude in de zin van artikel 12, eerste lid, onder b van de Regulations & Guidelines for the ELS Bachelor Programma (revised) (hierna: R&G), acht zij het opleggen van de zwaardere sanctie in de zin van artikel 15, tweede lid, onder a, en derde lid, onder a, van de R&G te zwaar.

Ook stelt appellante de vraag of de commissie bij het opleggen van het bestreden besluit en bij het opleggen van de (al dan niet soortgelijke) besluiten aan medestudenten die berichten stuurden in de groepschat tijdens de midterm een afweging heeft gemaakt in de zwaarte van de overtreding. Dit omdat appellante meent dat de commissie aan elke betrokken student eenzelfde sanctie heeft opgelegd, terwijl de overtredingen niet in alle gevallen van eenzelfde aard zijn.

Daarnaast voert appellante aan dat het bestreden besluit impact heeft op deelname aan het (tweedejaars) vervolgvak op het vak International and European Law. Ook heeft het bestreden besluit impact op de mogelijkheid tot deelname aan een uitwisselingsprogramma met het buitenland in het derde studiejaar en op het moment van afstuderen; het bestreden besluit zal derhalve van invloed zijn op haar gehele studie en ook na haar afstuderen, zo voert appellante aan.

Verder benoemt appellante dat zij voor de eerste kans van de midterm een 9.5 heeft behaald en voor het tentamen van het desbetreffende vak een 8. Zij doet daarom het verzoek tot een

schikking, bestaande uit toestemming voor deelname aan het tweedejaars bachelorvak, volgend op desbetreffend eerstejaars bachelorvak.

Ter zitting benoemt appellante verder dat haar aandeel in de groepschat van geringe aard is en dat de twee berichten die zij heeft gedeeld kort zijn, met name in verhouding tot de berichten die andere studenten in de groepschat hebben gestuurd.

15. De commissie stelt in haar verweerschrift dat zowel uit artikel 12, eerste lid, onder b, van de R&G als uit de door appellante ondertekende declaration of integrity, waarin expliciet is opgenomen dat samenwerking tijdens de midterm verboden is, volgt dat in onderhavig geval sprake is van fraude.

De commissie verwijst naar een tweetal screenshots waaruit blijkt dat appellante berichten heeft gestuurd in de groepschat. Deze berichten bevatten de volgende inhoud:

- *"But what is the source for ratione materiae?"*; en
- *"but that's a report not applicable law?"*.

De commissie voert in dat kader aan dat appellante niet betwist dat zij berichten heeft gestuurd in de groepschat die betrekking hebben op de inhoud van de midterm en dat hetgeen zij heeft gedaan in strijd is met de daarvoor geldende regels. Appellante wist of behoorde te weten dat deze gedragingen fraude behelzen en dat dit gedrag strijdig is met de getekende declaration of integrity. De commissie stelt dat daaruit naar haar oordeel blijkt dat sprake is van de intentie tot samenwerking, aangezien appellante een bewuste keuze heeft gemaakt tot deelname aan de groepschat om daarin de inhoud van de midterm te bespreken gedurende de periode waarin de midterm kon worden afgelegd door studenten.

Dat appellante zich mogelijk niet bewust was van de mogelijke consequenties of de kwalificatie van dit gedrag doet daar volgens de commissie niet aan af. Dat appellante zich mogelijk liet meeslepen in de ontstane groepsdynamiek neemt niet weg dat zij niet individueel de keuze heeft gemaakt om aan de groepschat deel te nemen. De commissie voert aan dat daaruit volgt dat sprake is van fraude in de zin van artikel 12, eerste lid, onder b van de R&G.

Wat betreft de sanctie stelt de commissie dat de standaardsanctie in geval van fraude ongeldigverklaring van de midterm is. Gelet op het feit dat de midterm slechts 15% van de waarde van het vak betreft – omdat de commissie de waarde van de midterm heeft bijgesteld van 25% naar 15% -, acht de commissie het onwenselijk dat appellante na geconstateerde fraude het vak nog zou kunnen behalen.

De commissie benoemt voorts dat er lang is overlegd over de opgelegde sanctie en dat in dit kader de volgende lijn is afgesproken:

1. De sanctie mag er niet toe leiden dat appellante geen 40 ECTS meer kan behalen en daardoor een negatief bindend studieadvies krijgt als gevolg van – enkel – het bestreden besluit. De ongeldigverklaring van onderhavige midterm en het tentamen leidt tot het ontbreken van niet 21 maar 11 ECTS, waardoor appellante nog kan voldoen aan de BSA-norm;
2. Een student die bewust fraudeert in een vak mag het vak niet behalen; en
3. Aangezien in dit geval sprake was van opzet acht de commissie het passend dat appellante naast de ongeldigverklaring van de eerste kans niet mag deelnemen aan beide herkansingen behorend bij het vak International and European Law.

Om voornoemde redenen heeft zij ervoor gekozen een zwaardere sanctie in de zin van artikel 15, tweede lid, onder a, van de R&G op te leggen, bestaande uit ongeldigverklaring van zowel de eerste kans van de midterm als van het tentamen dat bij het vak hoort en een formele waarschuwing. Gelet op de aanwezigheid van de intentie tot samenwerking acht de commissie

het verder passend appellante uit te sluiten van deelname aan de herkansing van zowel de midterm als het tentamen van desbetreffend vak. De commissie geeft daarbij ter verduidelijking aan dat artikel 15, derde lid, van de R&G geen cumulatieve maar een alternatieve opsomming betreft, reden waarom intentie tot samenwerking volgens de commissie voldoende is om een zwaardere sanctie dan de standaardsanctie op te leggen.

De commissie merkt verder op dat zij niet in de gelegenheid was een schikkingsgesprek te houden met appellante, maar dat de door appellante voorgestelde schikking ook geen mogelijkheid zou zijn geweest voor de commissie, omdat zij zich niet bevoegd acht appellante toegang te verlenen tot deelname aan het tweedejaars vak European and International Law.

16. Het CBE overweegt gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.

Uit artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW volgt dat de examencommissie – indien een student fraudeert – de betrokkene het recht kan ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste één jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen. Ingevolge het derde lid stelt de examencommissie regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden bedoeld in het tweede lid, en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen.

In artikel 31, eerste lid, van de EER 2023/2024 European Law School bachelor's programme (hierna: EER) is het fraudebegrip (vertaald) gedefinieerd als een gedraging of nalaten door een student waardoor het onmogelijk is diens kennis, begrip en vaardigheden geheel of gedeeltelijk te beoordelen. Artikel 31, zesde lid, van de EER bepaalt dat in de R&G nadere regels zijn vastgelegd in dit kader.

Aan de opdracht(en) van de artikelen 7.12b, derde lid, van de WHW en artikel 31, zesde lid, van de EER, heeft de examencommissie uitvoering gegeven in de R&G. In artikel 12 juncto artikel 15 van de geldende R&G worden voornoemd WHW-artikel en EER-artikel nader uitgewerkt.

In het eerste lid van artikel 12 van de R&G is de definitie van fraude uiteengezet. Fraude volgens deze definitie houdt (vertaald) in: een gedraging van de student die een gedegen beoordeling van diens kennis en vaardigheden verhindert. Ingevolge eerste lid, onder b van dit artikel kan (vertaald) van fraude worden gesproken indien de student een andere student zonder toestemming daartoe van een surveillant, examiner of lid van de examencommissie met een andere student heeft gecommuniceerd of geprobeerd te communiceren. Dit kan ook het geval zijn als documenten zodanig zijn uitgewisseld en becommentarieerd dat het onmogelijk is vast te stellen welke kennis van welke persoon afkomstig is. Daarbij houdt de examencommissie rekening met de aanwijzingen van de examiner met betrekking tot het maken van de opdracht en de mate van medewerking en overleg dat is toegestaan.

Ter uitvoering van het voornoemde zijn de aanwijzingen waarnaar artikel 12, eerste lid, onder b, van de R&G verwijst, uitgewerkt in de declaration of integrity die studenten dienen te ondertekenen voorafgaand aan deelname van de midterm. Daarin is het volgende opgenomen:

'I [name] hereby certify that the assignment handed in by me was made by myself in accordance with the rules in force for this assignment.

These rules include at least the following:

(...)

c. during the time windows set for preparing and handing in the assignment, I did not communicate with others – irrespective of means or channels of communication – on the assignment in any way, shape or form.

(...)

I fully realise that if I do not adhere to these rules, I violate the code of conduct and commit fraud as defined in the education and exam regulations. I take full responsibility for this non-adherence including facing the consequences indicated in both the code of conduct and the education and exam regulations."

Appellante heeft deze 'declaration of integrity' ondertekend.

Het is volgens vaste rechtspraak van het CBHO en de Afdeling bestuursrechtspraak aan de examencommissie om bij het opleggen van een sanctie te bewijzen dat in een concreet geval een overtreding heeft plaatsgevonden. De Afdeling hanteert daarbij de maatstaf dat feiten en omstandigheden de conclusie moeten kunnen dragen dat een student een overtreding heeft begaan. Het moet bovendien buiten redelijke twijfel komen vast te staan dat de betrokken student heeft gefraudeerd. In geval van twijfel moet de examencommissie aan de student het voordeel van de twijfel gunnen. Dit zou volgens de Afdeling volgen uit artikel 6 EVRM (zie daarvoor ECLI:NL:RVS:2023:2963). Uit vaste rechtspraak van het CBHO en de Afdeling volgt verder dat opzet niet is vereist voor het voldoen aan het fraudebegrip zoals bedoeld in de van toepassing zijnde regelgeving (zie daarvoor bijvoorbeeld CBHO 2015/247.5).

Het CBE stelt vast dat in het onderhavige dossier door appellante niet wordt ontkend dat zij heeft deelgenomen aan de groepschat en dat zij daarin een aantal berichten heeft gestuurd.

Het CBE ziet zich voor de vraag gesteld of de feiten en omstandigheden zoals deze voorliggen de conclusie kunnen dragen dat buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat appellante heeft gefraudeerd. Die vraag beantwoordt zij bevestigend. Het CBE is van oordeel dat appellante wist of behoorde te weten dat het niet is toegestaan om tijdens de periode waarin de midterm kon worden afgelegd, niet gecommuniceerd mocht worden met medestudenten, via welke weg dan ook. Gelet op de inhoud van de berichten die appellante heeft gestuurd in de groepschat, waarvan zij niet heeft betwist dat deze betrekking hebben op de inhoud van de midterm, is de commissie er naar het oordeel van het CBE in geslaagd te voldoen aan de bewijslast voor het aantonen van fraude. Daarmee heeft appellante in strijd met artikel 12, eerste lid, onder b van de R&G gehandeld. Uit artikel 15, eerste lid, onder a volgt dat de commissie in geval van vaststelling van fraude een standaardsanctie oplegt. Deze sanctie betreft de ongeldigverklaringen van het betreffende deeltentamen (te weten de midterm) en het tentamen en het opleggen van een formele waarschuwing.

Vervolgens toetst het CBE aan de vervolgvraag, te weten of daarnaast ook kan worden gesproken van (vertaald) intentie tot frauduleus handelen, zoals bedoeld in artikel 15, tweede lid, onder a, en derde lid, onder a, van de R&G, die een zwaardere sanctie dan de standaardsanctie rechtvaardigt. Die zwaardere sanctie bestaat in dit geval uit de uitsluiting van deelname aan de herkansingsmogelijkheid van zowel de midterm als het tentamen gedurende collegejaar 2023-2024. Deze vervolgvraag beantwoordt het CBE ontkennend.

Gelet op artikel 7.12b WHW, gelezen in samenhang met artikelen 12, eerste lid onder b en artikel 15 tweede lid onder a en derde lid onder a van de R&G, heeft de commissie de bevoegdheid om een sanctie zoals bedoeld in artikel 15, tweede lid, onder a, van de R&G op te leggen, in geval van fraude bestaande uit intentioneel frauduleus handelen. Naar aanleiding van de in het geding zijnde stukken en het verhandelde ter zitting, komt het CBE tot de conclusie dat de commissie niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. In hetgeen appellante heeft aangevoerd, ziet het CBE voldoende aanknopingspunten om te oordelen dat het bestreden besluit voor wat betreft de zwaardere sanctie, te weten de uitsluiting van deelname aan de herkansingsmogelijkheid van zowel de midterm als het tentamen in strijd met de geldende regelgeving tot stand is gekomen. Hoewel het CBE vaststelt dat sprake is van intentionele deelname aan de groepschat is het CBE niet gebleken van gedragingen van appellante die de

conclusie kunnen dragen dat sprake is van *intentioneel frauduleus handelen* in de zin van artikel 15, derde lid onder a van de R&G.

Het is het CBE niet gebleken dat appellante met het sturen van deze beknopte berichten daadwerkelijk de *intentie* had om frauduleus te handelen. De commissie heeft daartoe geen overtuigend bewijs geleverd en evenmin aangevoerd dat de inhoud van de door appellante gestuurde berichten overeenkomt met (een deel van) de inhoud van de midterm van appellante, hetgeen in zekere mate had kunnen bijdragen aan het aantonen van voornoemde *intentie*. Hoewel van fraude in de zin van artikel 12, eerste lid onder b van de R&G naar het oordeel van het CBE kan worden gesproken, is daarmee de *intentie* tot frauduleus handelen nog niet gegeven.

Het CBE volgt appellante in haar stelling, dat zij niet de intentie heeft gehad tot *frauduleuze* communicatie met anderen ten aanzien van de inhoud van de midterm. Appellante heeft enkel twee korte vragen gesteld in de groepschat, die beide niet de bedoeling hadden bij te dragen aan de inhoud van de midterm die zij heeft ingediend. De commissie is derhalve niet geslaagd in haar bewijslast ten aanzien van *intentioneel frauduleus handelen* met betrekking tot de midterm. Om van intentioneel frauduleus handelen in de zin van artikel 15, derde lid, onder a van de R&G te kunnen spreken is meer nodig dan 'enkel' overtreding van het verbod om met anderen te communiceren over de inhoud van de midterm.

CONCLUSIE

17. Het voorgaande leidt ertoe dat het bestreden besluit van 17 mei 2024 niet in zijn geheel stand kan houden. Het CBE is van oordeel dat het beroep van appellante gedeeltelijk gegrond is.

WAT BETEKENT DIT VOOR APPELLANTE?

18. Met deze uitspraak komen de aan appellante opgelegde maatregelen gedeeltelijk te vervallen. Dit betekent dat de ongeldigverklaring van de midterm en het tentamen in stand blijft, net als de formele waarschuwing. De uitsluiting van deelname aan de herkansingen van beide tentamenonderdelen komt te vervallen. Het is het CBE bekend dat appellante om haar moverende redenen niet heeft deelgenomen aan de herkansing van de midterm en het tentamen. Om die reden merkt het CBE ten overvloede op dat het aan de commissie is om in een passende maatregel ter zake te voorzien, zodat appellante aan het tweedejaarsvak Law of the European Union kan deelnemen.

UITSpraak

Het College van Beroep voor de Examens beslist op grond van artikel 7.61 WHW als volgt.

Het college:

- I. verklaart het beroep van appellante gedeeltelijk gegrond;
- II. vernietigt het bestreden besluit van 17 mei 2024 van de commissie gedeeltelijk, namelijk voor zover het besluit ziet op de zwaardere sanctie in de zin van artikel 15, tweede lid, juncto derde lid, onder a van de R&G;
- III. bepaalt dat de ongeldigverklaringen van de midterm en het tentamen, net als de formele waarschuwing in stand blijven;
- IV. bepaalt dat de uitsluiting van deelname aan de herkansingen van beide tentamenonderdelen komt te vervallen; en
- V. zendt afschrift van deze uitspraak aan partijen.

Aldus besloten door het College van Beroep voor de Examens, bestaande uit:

- , voorzitter
- en
- , leden

In aanwezigheid van , secretaris, in vergadering bijeen op 20 augustus 2024.

Het College van Beroep

voor de Examens,

de secretaris,

de voorzitter,

i.o.

Voor eensluidend afschrift,

secretaris

c.c. - partijen

Tegen een beslissing van het College van Beroep voor de Examens kan door een betrokkene binnen 6 weken na verzending van deze beslissing beroep ingesteld worden bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Gelieve daarbij uw naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres te vermelden.

Het griffierecht bedraagt 51 Euro.

Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken